

МАТЕРИАЛИ
ЗА X МЕЖДУНАРОДНА
НАУЧНА ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦИЯ

«НАЙНОВИТЕ НАУЧНИ
ПОСТИЖЕНИЯ - 2014»

17-25 март 2014 година

Том 10
Икономики

София
«Бял ГРАД-БГ» ООД
2014

То публикува «Бял ГРАД-БГ» ООД, Република България, гр.София,
район «Триадница», бул. «Витоша» №4, ет.5

Материали за 10-а международна научна практична конференция, «Найновите научни постижения», - 2014.
Том 10. Икономики. София. «Бял ГРАД-БГ» ООД - 96 стр.

Редактор: Милко Тодоров Петков

Мениджър: Надя Атанасова Александрова

Технически работник: Татяна Стефанова Тодорова

Материали за 10-а международна научна практична конференция,
«Найновите научни постижения», 17-25 март, 2014
на Икономики.

За ученици, работници на проучвания.

Цена 10 BGLV

Ауезова К.Т., Кокченова Н.К. Поддержка предпринимательства и развитие концепции конкурентоспособности в Республике Казахстан.....	74
Глушко А.Д. Концептуальні засади державної регуляторної політики в Україні....	79
Балозян Д.Р. Особливості розвитку малого та середнього бізнесу в Україні...	82
Концевич О.К., Дернова А.Ю., Веселовська О.Є. Концепції «провалів» ринку та держави у галузі фінансування суспільного сектора економіки.....	84
Концевич О.К., Дернова А.Ю., Романюк Н.Г. Місце бюрократії в системі державного управління.....	86
Кыдырбаева Э.О., Вакилов Б. ҚР халықтың өмір сүру деңгейлерін дамытудағы мемлекеттің орны.....	89

СЪДЪРЖАНИЕ

ИКОНОМИКИ

ПРАВИТЕЛСТВЕН КОНТРОЛ НАД ИКОНОМИКА

Пакулина И.С. Институциональная среда устойчивого регионального развития: тенденции и приоритеты.....	3
Бобришева О.В. Развитие державно-приватного партнерства та інновацій в охороні здоров'я регіону.....	5
Сарганова Н.Т., Погребняк А. Значение биоэкономики в социально-экономическом развитии государства.....	7
Дарханова А.Ж., Анисова Г.Т. Оқушының сыныптан тыс өзіндік жұмыстарын ұйымдастыру жайлы.....	12
Малис Н.И., Горохова Н.А. Налоговые методы стимулирования малого предпринимательства в Российской Федерации.....	16
Жуковская В.Ю. Методы реализации государственной экономической и промышленной политики.....	30
Маркова О.В. Развитие международного сотрудничества в сфере инноваций.....	34
Лежнева В.М., Рзаева Л.Х. Рекомендации по усовершенствованию системы казахстанского рынка оценочных услуг на примере США.....	38
Борисов О.Г., Лупенко А.М. Механізм аналізу показників виконання бюджету за доходами.....	41
Трайтлі В.Ю. Концептуальні основи модернізації інституційного забезпечення державного аудиту бюджетних програм.....	51
Олексіч Ж.А. Аналіз світового досвіду побудови ефективної системи контролю державних фінансів.....	54
Ережепова А.А. Государственно – частное партнерство как инновационная форма развития экономики.....	56
Куліченко В.О., Лисяк Л.В. Зарубіжний досвід реалізації податкової політики економічного зростання.....	59
Бублик Є.О., Шелудько Н.М. Фінансові деформації в економіці України та перспективи їх мінімізації у 2014–2015 рр.	63
Каленик О.А., Венгерська Н.С. Передумови переходу України на принципи сталого розвитку.....	68
Уразбахтина Л.Р., Башлай К.В. Проблемы и перспективы регулирования российского финансового рынка.....	70

ИКОНОМИКИ

ПРАВИТЕЛСТВЕН КОНТРОЛ НАД ИКОНОМИКА

Пакулина И. С.

Орловский филиал РАНХиГС, г. Орел, Россия

ИНСТИТУЦИОНАЛЬНАЯ СРЕДА УСТОЙЧИВОГО РЕГИОНАЛЬНОГО РАЗВИТИЯ: ТЕНДЕНЦИИ И ПРИОРИТЕТЫ

Повышение эффективности управления процессами регионального развития актуализирует исследования современных тенденций и приоритетов. Стремясь к устойчивому развитию, под влиянием глобализации и социализации экономики, с одной стороны, а также внутренних интеграционных процессов – с другой, региональные социально-экономические системы претерпевают изменения эволюционного характера, следствием которых является формирование их новых типов, обладающих организационно-экономической устойчивостью и институциональной средой адаптивного типа.

Нами выявлены институциональные тенденции, затрудняющие на современном этапе процессы устойчивого регионального развития:

- смещение приоритетов в экономической деятельности в направлении «тактической» быстрой окупаемости инвестиций, произошедшее в результате воздействия глобализации на развитие региональных систем;
- недооценка необходимости ускоренного развития социального комплекса территории в условиях социализации мировой экономики;
- наличие пробелов в системе правового и финансового обеспечения региональной политики, особенно в вопросах разграничения предметов ведения РФ и ее субъектов;
- отсутствие эффективных механизмов контроля и ответственности за нарушение действующих правовых норм, следствием чего являются высокий уровень коррупции и слабая защита прав собственности;
- расхождения в стратегических ориентирах развития региональных систем. Наличие ситуации, когда за формирование стратегических приоритетов субъектов РФ отвечают несколько министерств, каждое из которых имеет собственное видение данного вопроса. Это влечет за собой расхождение в стратегических перспективах развития российских регионов;
- слабый уровень развития коммуникационных каналов;
- отсутствие эффективной системы мониторинга и единого методического подхода к оценке устойчивости регионального развития. Существующая система показателей, предлагаемая в п. 1 Указа Президента РФ от 28 июня 2007 года №

К.е.н. Олексій Ж.А.

ДВНЗ «Українська академія банківської справи Національного банку України»,
Україна

АНАЛІЗ СВІТОВОГО ДОСВІДУ ПОБУДОВИ ЕФЕКТИВНОЇ СИСТЕМИ КОНТРОЛЮ ДЕРЖАВНИХ ФІНАНСІВ

У всіх країнах з усталеними демократичними формами управління і з розвиненою ринковою економікою діє ефективна система державних контрольно-ревізійних органів – парламентських і урядових.

Досвід країн з розвинутою економікою, які мають давні традиції контролю державних фінансів свідчить про те, що структурна організація органів даного контролю обумовлена, насамперед, розмежуванням об'єктів контролю та необхідністю створення горизонтальних і вертикальних владних відносин на основі чіткого розмежування контрольних повноважень.

Так, у ряді країн (Франція, Австрія, Німеччина, Великобританія, США) система контролю державних фінансів вибудована на єдиних принципах і стандартах. Саме стандартизація забезпечує системність взаємодії органів контролю державних фінансів в світовій практиці; створює організаційно-методичну основу їх спеціалізації та надає системі властивості самоорганізації; обумовлює синергетичний ефект в системі контролю державних фінансів; об'єднує співробітників органів контролю державних фінансів.

Вважається, що розвиток інституту контролю державних фінансів почався з утворення вищих органів контролю державних фінансів, які в той же час є незалежними у внутрішніх та зовнішніх питаннях їх діяльності.

Вищі органи зовнішнього незалежного фінансового контролю, об'єднані спільною метою, предметом і формами контролю, супідрядні єдиними принципами побудови, навіть у ряді випадків відокремлені в контрольну владу.

Світова практика, акумулюючи здобуті знання з приводу нормативних, юридичних та інституційних особливостей (владні повноваження, статус, функціональну незалежність), виокремлює різні засади контролю державних фінансів і, як наслідок, розглядає різні ієрархічні системи провадження цього контролю (табл. 1). При цьому загальна тенденція щодо розвитку функціонування контрольно-ревізійних органів полягає у підвищенні ефективності «управління державними фінансами» (Франція, Австрія, Бельгія, Швеція, Румунія та ін.).

Залежно від порядку формування системи державних доходів їх можна розподілити на: [7, с.301]

- централізовані – кошти, які залишаються у розпорядженні держави в процесі розподілу валового внутрішнього продукту, та спрямовуються на формування централізованих грошових фондів Державного та місцевих бюджетів, Пенсійного фонду України, Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності, Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття, Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України, Державного фонду охорони праці, Фонду для здійснення заходів щодо ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи та соціального захисту населення та інші;

- децентралізовані – це доходи, які залишаються у розпорядженні державних підприємств, установ, організацій при розподілі та перерозподілі валового внутрішнього продукту і формуються, головним чином, за рахунок їх прибутку. Основою для їхнього формування є прибутки і доходи державних підприємств, установ, організацій, населення. [13, с.18]

Центральне місце у системі доходів держави посідають доходи бюджетів держави. Безпосередньо за їхньою допомогою мобілізується основна частка фінансових ресурсів держави при формуванні бюджетних і позабюджетних фондів, які необхідні для фінансового забезпечення виконання державою покладених на неї функцій. [8, с.11]

Доходи бюджету (відповідно до Бюджетного кодексу) – усі податкові, неподаткові та інші надходження на безповоротній основі, справляння яких передбачено законодавством України (включаючи трансферти, дарунки, гранти).

Наголосимо, що перехід на казначейське виконання бюджету за доходами є трудомістким за обсягом завданням, оскільки об'єднує понад мільйон платників податків, органи Державної казначейської служби України, Державної податкової адміністрації України та інші органи стягнення, установи Національного банку України та комерційних банків. Акцентуємо увагу на важливості цього питання та запропоновано розподіл обов'язків та взаємозв'язок між різними структурами з виконання бюджету за доходами за такою схемою: [10, с.19]

- органи Державної казначейської служби України відкривають рахунки для зарахування надходжень бюджету на балансі обласних управлінь Державної казначейської служби України. Номери рахунків встановлюються за правилами Державної казначейської служби України у такий спосіб, щоб відобразити як узагальнену економічну інформацію щодо виконання бюджету та інших операцій клієнтів на балансових рахунках, так і детальну аналітичну за допомогою обов'язкових і необов'язкових аналітичних параметрів;

- платники податків сплачують платежі до бюджету через установи банків, в яких вони обслуговуються. Банк платника перераховує грошові кошти через Систему електронних платежів Національного банку України на рахунки, відкриті в обласному управлінні Державної казначейської служби України;

джен з інших джерел, встановлених законодавством України. Ці кошти зосереджуються у централізованих і децентралізованих грошових фондах. Формування цих грошових фондів здійснюється в результаті розподілу і перерозподілу валового внутрішнього продукту. [4, с.38]

Згідно зі статтею 48 Бюджетного кодексу в Україні застосовується казначейська форма обслуговування Державного бюджету, яка передбачає здійснення Державним казначейством:

- розрахунково-касове обслуговування розпорядників бюджетних коштів;
- операцій із коштами Державного бюджету;
- контроль бюджетних повноважень при зарахуванні надходжень, прийнятті зобов'язань;
- бухгалтерського обліку та складання звітності про виконання Державного бюджету.

Таким чином, головною метою діяльності Державної казначейської служби України є ефективне управління державними фінансовими ресурсами шляхом підвищення оборотності наявних, грошових активів, здійснення фінансування витрат органів державної влади згідно із затвердженим Державним бюджетом. [2, с.29]

Динаміку щомісячних доходів Державного бюджету за період 2007 – 2012 років представлено на рисунку 1. Піки надходжень у лютому, травні, серпні та листопаді пояснюються тим, що саме на ці місяці припадають кінцеві терміни сплати податку на прибуток підприємств. Надходження в грудні пояснюються зарахуванням до Державного бюджету коштів, перерахованих Національним банком України в обсязі 7,0 млрд. грн.

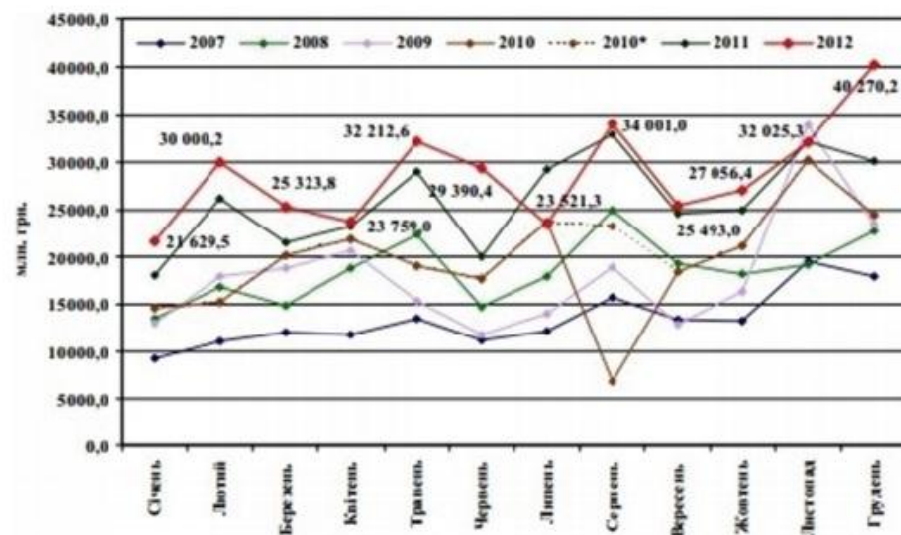

Рис. 1. Динаміка щомісячних надходжень до Державного бюджету у 2007-2012 роках

Аналіз типів вищих органів фінансового контролю зарубіжних країн

Тип вищого органу	Країна	Опис
Суд з юридичною функцією	Франція, Бельгія, Люксембург, Португалія, Греція, Іспанія, Ісландія	Даний орган приймає рішення, яке не повинно ще кимось затверджуватися. В Греції та Португалії зазначені суди є частиною судової системи, в інших країнах вони функціонують окремо
Колегіальні структури без права виносити рішення, однак мають силу судових (Європейський Суд Аудиторів)	ФРН, Нідерланди, Швейцарія, Росія, Чехія	Відносяться країни з федеральним устроєм
Незалежні контрольні управління	Великобританія, Ірландія, Данія, США, Австрія, Канада	Очолюються Генеральним контролером або Президентом
Контрольні управління у складі уряду, що очолює Генеральний контролер	Швеція, Фінляндія, Білорусь, Словенія	Вищі органи належать до структури владних органів. При цьому і Швеція, і Фінляндія мають по дві контролюючі організації – орган, підзвітний урядові, та ще один контролюючий орган, очолюваний членами Парламенту

Складено автором на основі [1, 2, 3]

Дослідження в даній сфері дозволяють стверджувати, що саме функціонування незалежного вищого органу фінансового контролю в країні дозволяє, незалежно від політичного та економічного устрою держави, надавати суспільству і політичному керівництву країни об'єктивну інформацію стосовно того, наскільки уряд економічно, результативно та ефективно розпоряджається державними фінансовими ресурсами.

Україна прагне до інтеграції у світове економічне і правове співтовариство і, відповідно, система контролю державних фінансів повинна відповідати певним стандартам, зокрема положенням Лімської декларації про керівні принципи контролю державних фінансів, прийнятої ще в 1977 р. IX Конгресом Міжнародної організації вищих органів контролю державних фінансів.

Література:

1. Мамишев В. Характерні аспекти організації державного фінансового контролю за рубежом / В. Мамишев // Фінансовий контроль. – 2003. – С. 128.
2. Мельничук В. Г. Незалежний державний фінансовий контроль в Україні та досвід зарубіжних країн / В. Г. Мельничук // Фінансовий контроль. – 2002. – № 2. – С. 36.
3. Симоненко В. К. Основи єдиної системи державного фінансового контролю в Україні (макроекономічний аспект) / В. К. Симоненко, О. І. Барановський, П. С. Петренко. – К. : Знання України, 2006. – 280 с.